

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. С., 03.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря БРАНИМИРА В. И. ПЕНОВА
като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20221110205874 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Л. Г. Г., ЕГН *****, с адрес в гр. С., ул. "XXX" № 1, срещу Наказателно постановление № 337555/2018 от 13.07.2018 г., издадено от заместник – кмет на Столична община, на основание Заповед № СОА18-РД-09-412/02.05.2018 г. на кмета на Столична община, с което на основание чл. 53 и чл. 13, б. "б" от ЗАНН за нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 и чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50,00 /петдесет/ лева.

В депозираната в съда бланкетна жалба се моли атакуваното наказателно постановление да бъде отменено изцяло.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, и не изпраща процесуален представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, в проведеното съдебно заседание се представлява от юрк.В., с пълномощно по делото. В дадения ход по същество процесуалният представител пледира за потвърждаване на

издаденото наказателно постановление, доколкото от събраните по делото доказателства счита, че се установява безпротиворечиво извършеното нарушение. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

С Акт за установяване на административно нарушение бл. № 0337555/19.06.2018 г., съставен от свидетеля Н. И. Н. - на длъжност „контрольор по редовността на пътниците“ към Център за градска мобилност, било констатирано, че Л. Г. Г. на 19.06.2018 г. в 16:43 часа пътувал в гр. С. в А ХХХ (инвент.№) след спирка ул.“XXXXXXXXXX“ в Западен парк, район Красна поляна, без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците.

Актосъставителят квалифицирал нарушението по чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 и чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО). Актът бил съставен в присъствието на К.И.Х. - контрольор по редовността на пътниците към ЦГМ (свидетел при установяване на нарушението) и предявен на нарушителя, който след като се запознал със съдържанието му го подписал без възражение.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН не е било депозирано писмено възражение срещу констатациите в акта.

Въз основа на така съставения АУАН заместник-кметът на Столична община, на основание Заповед № СОА18-РД-09-412/02.05.2018 г., издал срещу Л. Г. Г. атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и неговата правна квалификация, на жалбоподателя била наложена "глоба" в размер на 50 лева, на основание чл. 53 и чл. 13, б. "б" от ЗАНН.

От приложеното към материалите по административнонаказателната преписка копие от наказателно постановление № 337555/2018 г. се установява, че на същото има направено отбелязване, че НП е връчено на нарушителя на 03.04.2018 г., като не е направено отбелязване, че НП е било връчено по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН.

Впоследствие и с възлагателно писмо изх. номер СОА210-ДИ11-15688/17.12.2020 г. събирането на наложената на жалбоподателя глоба било възложено на ЧСИ А.П., рег. номер 849 в регистъра на КЧСИ, където било образувано изпълнително дело. За образуването на това дело Л. Г. Г. бил уведомен на 12.04.2022 г. чрез връчване на покана за доброволно изпълнение.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН; както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля – актосъставител Н. И. Н..

При проведения непосредствен разпит на свидетеля-актосъставител Н. И. Н., същата демонстрира липса на съхранен спомен относно процесните събития, което следва да се отдаде на естеството на изпълняваните от нея служебни задължения, свързани с ежедневно констатиране на множество идентични нарушения. В тази връзка е принципно вярно, че АУАН не се ползва с презумптивна доказателствена сила, но същевременно е необходимо да се подчертае, че в случая показанията на свидетеля следва да се кредитират поради обстоятелството, че по делото не са налице фактически данни, които да компрометират неговия разказ.

Съдът кредитира и приложените по делото писмени доказателства, приобщени от съда на основание чл. 283 НПК, като относими към предмета на доказване по делото.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

По процесуалната допустимост на жалбата:

От събраните по делото писмени доказателства не се установява как административнонаказващият орган е приел, че наказателното постановление е влязло в сила – не се установява нито дата на връчването му, нито начин на връчване по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН. Приложено е копие от писмо на Столична община от 09.11.2018 г. до Кмета на Район „Красна поляна“, от което се установява, че обжалваното НП е било изпратено за връчване до Кмета на район „Красна поляна“, както и известие за доставяне на пратка, на което е изписан адрес на получателя – гр.С., ул.“XXXX“ №, който адрес не

е посоченият в текста на издаденото НП и цитираното по-горе писмо на СО. На приложеното към материалите по делото известие за доставяне на "Български пощи" ЕАД с дата 04.02.2019 г. е направено отбелязване, че пратката е доставена, като не би могъл да се релевира извод какво е било конкретното съдържание на пратката, нито кое е лицето, получило същата.

Установеният от ЗАНН нормативен регламент урежда реда за уведомяване на нарушителя за изготвените наказателни постановления- чл. 58 от ЗАНН и лимитира хипотезите, при които те влизат в сила - чл. 64 от ЗАНН, като разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН препраща към прилагане на НПК, доколкото липсват особени правила за връчване на призовки и съобщения, и за съдебното производство по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления.

Разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от ЗАНН императивно урежда начина на връчване на наказателните постановления, а именно - срещу подпис, което в случая не е изпълнено. Тази разпоредба цели да гарантира правото на нарушителя да узнае за какво нарушение е ангажирана неговата отговорност и да му бъде осигурена възможност да обжалва наказателното постановление, ако счита същото за незаконосъобразно. Освен срещу подпис, в разпоредбата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН е предвидена и друга възможност, приравнена на редовно връчване на НП - ако нарушителят не е намерен на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването.

Съгласно чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 180 от НПК призовките, съобщенията и книжата се връчват лично срещу разписка, подписана от лицето, за което са предназначени или на пълнолетен член от семейството, а ако няма такъв - на домоуправителя, както и на съквартирант или съсед, когато поеме задължение да ги предаде, в случай, че лицето, за което са предназначени, отсъства. Съгласно чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. Предпоставките са нарушителят да не е намерен на посочения от него адрес и новият му адрес да е неизвестен. Касае се за кумулативно предвидени в хипотезата на правната норма предпоставки,

поради което, за да се прояви фактическия състав по чл. 58, ал. 2 от ЗАНН и да се приеме, че е налице редовно връчване, е необходимо не просто нарушителят да не е намерен на посочения адрес, но и същият да е променен, и новият му адрес да е неизвестен. Следователно, за да се приложи чл. 58, ал. 2 от ЗАНН не е достатъчно инцидентното неоткриване на лицето на посочения от него адрес, а следва да се установи, че той трайно не пребивава на последния.

В процесния случай не са налице данни за извършено уведомяване на известния на АНО домашен адрес на нарушителя, като липсват и доказателства за съдържанието на адресираната до лицето пощенска пратка.

В този смисъл, настоящият съдебен състав намира, че не са били налице предпоставки за редовно връчване, а депозираната жалба - подадена в срок и процесуално допустима (доколкото жалбоподателят е уведомен чрез ЧСИ на 12.04.2022 г., а е депозирал жалба в СРС на 15.04.2022 г., видно от положения печат).

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото въз основа на него НП, са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от представените писмени доказателства за назначаване, съответно

оправомощаване на актосъставителя и наказващия орган.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика са очертани времето, мястото, механизмът на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност. В тази връзка следва да бъде посочено, че описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, съобразно прочита на АУАН, както и на издаденото въз основа на него НП е видно, че същите са фиксирани недвусмислено.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно – 1 година от извършване на нарушението. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в законоустановения 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Същевременно, според настоящия съдебен състав в случая са налице предпоставките на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК вр. чл. 11 от ЗАНН за прекратяване на административнонаказателното производство, поради изтекла предвидена в закона абсолютна давност за реализиране на административнонаказателно преследване за посоченото нарушение.

В чл. 81, вр. чл. 80 от НК е уреден институтът на абсолютната давност за извършено престъпление. За деяние, наказуемо с глоба и лишаване от права, абсолютната погасителна давност е четири години и шест месеца (3 години плюс 1/2), на основание чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Предвид разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК следва да се приеме, че

административнонаказателното преследване се изключва по давност, когато същото не е възбудено в продължение на три години. Съгласно чл. 81, ал. 2 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК. В случая, предвид датата на извършване на административното нарушение на 19.06.2018 г., към 19.12.2022 г. е изтекъл давностен срок в размер на 4 г. и 6 м., с чието изтичане се изключва въобще административнонаказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административнонаказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Следователно към посочената дата това правомощие следва да се счита погасено и доколкото изтичането на абсолютната давност засяга самия процес, административнонаказателното производство, в рамките на което процесното НП е издадено, следва да бъде прекратено.

Изтичането на абсолютна давност като обстоятелство, изключващо отговорността, няма изрична различна уредба в ЗАНН, поради което горепосочените разпоредби на НК са приложими в административнонаказателното производство. Ето защо, изтичането на абсолютния давностен срок от извършването на нарушението в случая изключва и възможността да бъде реализирана отговорността на нарушителя. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 82, ал. 3 ЗАНН, която изключва изпълнението на наказанието, независимо от спирането и прекъсването на давността. При изтичането на абсолютната давност единственото законосъобразно развитие на производството се изразява в отмяна на НП и прекратяване на административнонаказателното производство. Допълнителен аргумент в подкрепа на становището, че наказателноправният институт на давността е приложим и в административнонаказателното производство е, че противното би означавало да се третира по-благоприятно извършителите на деяния със значително по-висока степен на обществена опасност, и поради това въздигнати в престъпления, в сравнение с извършителите на деяния, разкриващи по-ниска степен на обществена опасност и поради това – въздигнати в административни нарушения (така Тълкувателно постановление

№ 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС).

Предвид изложеното съдът намери, че атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

При този изход на правния спор и на основание чл. 63д от ЗАНН разноси се дължат в полза на жалбоподателя, но доколкото такива не са претендирани, то разноси не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 337555/2018 от 13.07.2018 г., издадено от заместник – кмет на Столична община, на основание Заповед № СОА18-РД-09-412/02.05.2018 г. на кмета на Столична община, с което на основание чл. 53 и чл. 13, б. "б" от ЗАНН за нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 и чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, на жалбоподателя Л. Г. Г. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50,00 /петдесет/ лева.

ПРЕКРАТЯВА административно – наказателното производство, водено срещу Л. Г. Г..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд С. – град на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съдия при Софийски районен съд: _____